

Arrest

nr. 89 457 van 10 oktober 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 30 juli 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 juli 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BAKI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij wordt op 27 juni 2012 veroordeeld door de correctionele rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaar uitgezonderd 1 jaar effectief.

De verzoekende partij wordt opgesloten in de gevangenis van Antwerpen en wordt op 24 juli 2012 voorlopig in vrijheid gesteld.

1.2. Op 5 juli 2012 geeft de gemachtigde de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten, met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering, onder de vorm van een bijlage 13septies. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor asiel en migratie, J. FOETS, adviseur ..., wordt aan de genaamde [J.M.] [...], onderdaan van Servië Het bevel gegeven om ... het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van [...]

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

Krachtens artikel 7 + artikel 74/14 §3, 3° van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Reden van de beslissing:

Betrokkene werd op 27 juni 2012 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaar uitgezonderd 1 jaar effectief, uit hoofde van mededaderschap aan diefstal met geweld of bedreiging.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met ... om de volgende reden:

Gezien betrokkene op 27 juni 2012 werd veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaar uitgezonderd 1 jaar effectief, uit hoofde van mededaderschap aan diefstal met geweld of bedreiging, bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Met toepassing van artikel 7, derde lid van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden;

Gezien betrokkene vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de dienst vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

In uitvoering van artikel 74/11, §1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980, de beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van 05/07/2012 tot 04/07/2020, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Reden van de beslissing:

Betrokkene werd op 27 juni 2012 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende 5 jaar uitgezonderd 1 jaar effectief, uit hoofde van mededaderschap aan diefstal met geweld of bedreiging.

Gezien het winstgevende karakter van het misdadige gedrag van betrokkene, bestaat er een ernstig, actueel en reëel gevaar voor een nieuwe inbreuk op de openbare orde.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in de nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid op. Zij betoogt dat op 27 juli 2012 uitvoering is gegeven aan de bestreden beslissing, en dat de verzoekende partij op die datum zonder verzet met het vliegtuig naar zijn geboorteland vertrok. Gezien de bestreden beslissing reeds werd uitgevoerd heeft de verzoekende partij volgens de verwerende partij geen belang meer bij de vordering.

2.2. De raadsman van de verzoekende partij betwist ter terechtzitting niet dat zijn cliënt op 27 juli 2012 zonder verzet vertrok naar haar land van herkomst.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij tegen de bestreden beslissing en haar nakende gedwongen uitvoering op 27 juli 2012, niet de schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid heeft gevraagd.

Aangezien de verzoekende partij geen gebruik maakte van haar recht om de schorsing in uiterst dringende noodzakelijkheid te vragen, is het duidelijk dat zij bij de huidige vordering geen belang meer heeft. Zij had immers haar grieven in een dergelijke procedure naar voor kunnen brengen, wat zij nagelaten heeft. Integendeel, de raadsman van de verzoekende partij betwist niet het standpunt van de verwerende partij dat zijn cliënt zonder verzet is vertrokken. Daarmee stemde de verzoekende partij impliciet in met de bestreden beslissing. De verzoekende partij heeft dus geen belang bij de huidige vordering, die dan ook onontvankelijk is.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC